

OMIERŻONY (5) *part praet pass pf*

omierżony (3), **omierziony** (2 + *kust*); omierżony *RejAp*; omierżony : omierziony *RejPos* (2:2 + *kust*).

omierżony, omierziony (5), [**omierzion**].

Wymowa: omier-żony, omier-ziony.

Oba o oraz e jasne.

sg m N omierżony (1), [omierzion]. ♦ *I omierzionym (1).* ♦ *n I omierżonym (2).* ♦ *pl A subst omierżon(e) (1).*

Składnia dopełnienia sprawcy: omierżony od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [*Obrzydzony (w sensie moralnym): Czym grzech może być omierżion MurzNT B2v.*]

2. *W funkcji przymiotnika: Godny pogardy, podły, niegodziwy; grzeszny (w ocenie moralnej) (5) : omierziony komu (2): siał ie był nád ine łtworzenie omierzyonym łtworzeniem iemu. RejPos 100; boś ie iuz słthał włzythkim omierzyonym á nieprzyiacielem. RejPos 167v.*

W połączeniu szeregowym (1): włtawy iego/ dektretá y połtánowienia [...] iuz ie łobie miey zá grzełzne/ zá złościwe/ á práwie zá omierżone. RejAp 149v.

Szeregi: »przekłety a omierżony« (1): A siał ie [człowiek] z onego wdzięcznego łthworzenia/ łtworzeniem wiecznie od Pána łwoiego przekłetym á omierżonym. RejPos 53.

»sprosny a omierżony« (1): iáko to iełt łprołny grzech á iáko omierżony przed Máyełtatem Pána náłzego/ hárdé łerce á nádęta myłł człowieká nıkczemnego. RejPos 202v.

Cf **OMIERZIĆ**